

Πεντηκοστάριον

Σάββατον τῆς Δ' Ἑβδομάδος

Μηναῖον - ΤΗΙ ΚΕ' ΜΑΪΟΥ

Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἦ· Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμνᾶμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον
τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλὴν
σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες
οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει,
ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν,
τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις
σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον
τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλὴν
σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες
οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει,
ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν,

τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις
σου.

Καὶ νῦν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχὴν, εὐσεβείας πότισον νάματα ὅτι πᾶσι
Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω πρὸς με
καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς, Χριστέ ὁ Θεὸς
δόξα σοι.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου
κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας,
πιστοῖς τῶν ἰάσεων, ἄνωθεν συναθροίζει,
τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν

συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,
ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ
Θεῷ.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος δ'. *Ταχὺ προκατάλαβε.*

Ὁ πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν
λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραξε τοῦ ἱεροῦ
ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν· Τί
ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην; ἑορτῆς
μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ· Μὴ τὴν κατ'
ὄψιν κρίσιν κρίνετε παράνομοι.

Κάθισμα Β'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. *Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.*

Αναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ
ιερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων
γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστά, πάντας
τοὺς προστρέχοντας, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει,
ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα καὶ
Κτίστην, τούτοις διδόντα μάκαρ διὰ σοῦ,
λύσιν πταισμάτων, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. α'. *Τὸν συνάναρχον Λόγον.*

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ
ἐστηκώς, ἑορτῆς μεσαζούσης, Πεντηκοστῆς
τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἑβραίοις προσλαλῶν,
διελέγχει τρανῶς, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ,
ὡς Βασιλεὺς ὢν καὶ Θεός, τὴν τύραννον
αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι'
εὐσπλαγχνίαν τὸ μέγα ἔλεος.

Κάθισμα Γ'.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος δ'. *Ἐπεφάνης σήμερον.*

Ὁ Ἡρώδης Προδρόμε, παρανομήσας,
τὴν τιμίαν κάραν σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς,
ὡς ἔκφρων οἷστρω ὁ δείλαιος, ἦν περ ἐκ
πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα· καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος πλ. δ'. *Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ,
μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν,
ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρὸς με καὶ πινέτω· ὁ
γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ θείου νάματος,
ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει δογμάτων
μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ τὸν
σταλέντα, ἐκ θείου Γεννήτορος, μέτ' ἐμοῦ
δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Δόξα
σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ὅτι πλουσίως ἐξέχεας τὰ
νάματα, τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις
σου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀντίφωνον Α'.

Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνθητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς 131.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ,
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. (δίς)

Στίχ. Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυῖδ καὶ
πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυῖδ,
ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
Ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. (δίς)
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐοχήν πασι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς Ὁραίας πύλης)

7:17-30

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος
τοῦ Ἰησοῦ ἐν ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ ἐν πάσῃ
τῇ περιχώρῳ. Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννη
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τούτων.
καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάννης ἔπεμψε πρὸς τὸν
Ἰησοῦν λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος ἢ ἕτερον
προσδοκῶμεν; παραγενόμενοι δὲ πρὸς
αὐτὸν οἱ ἄνδρες εἶπον· Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς
ἀπέστειλεν ἡμᾶς πρὸς σέ λέγων· σὺ εἶ ὁ
ἐρχόμενος ἢ ἕτερον προσδοκῶμεν; ἐν αὐτῇ
δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθεράπευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων
καὶ μαστίγων καὶ πνευμάτων πονηρῶν,
καὶ τυφλοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.

καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγγείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἶδετε καὶ ἠκούσατε· τυφλοὶ ἀναβλέπουσι καὶ χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρίζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγείρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται· καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί. Ἀπελθόντων δὲ τῶν μαθητῶν Ἰωάννου ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξεληλύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον; ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; ἰδοὺ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν. ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν; προφήτην· ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ περισσότερον προφήτου. οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπται, ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσθέν σου. λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδεὶς ἐστίν· ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ μείζων αὐτοῦ ἐστι. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεόν, βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰωάννου· οἱ δὲ Φαρισαῖοι καὶ οἱ νομικοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν εἰς ἑαυτούς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ' αὐτοῦ.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἀγίαν σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· σὺ γὰρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πληθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Απόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας

μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθῇ τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Τοῦ Μηναίου - - -

ΧΟΡΟΣ

Δόξα. Ὕψος β'.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἰδιόμελον. Ὕψος β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἀγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουςα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, οὗ καὶ τῆς τιμίας Κεφαλῆς τὴν Εὐρεσιν ἐορτάζομεν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυριδῶνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος, Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων Χαράλαμπος καὶ Ἐλευθερίου, τῆς ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας, Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης, Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετευόμεν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ τῶν ἀπάντων Ποιητῆς καὶ Δεσπότης, πρὸς τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστέ ὁ Θεός· Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας· ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Κοντάκιον. Τοῦ Προδρόμου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὁ φωτοφανὴς καὶ θεῖος ἐν κόσμῳ στῦλος, ὁ τοῦ νοητοῦ Ἡλίου Πρόδρομος λύχνος, Κεφαλὴν τὴν φωσφόρον καὶ θεῖαν αὐτοῦ, ἀναδείξας ἐν τοῖς πέρασιν, ἀγιάζει τοὺς πιστῶς αὐτήν, προσκυνοῦντας καὶ κραυγάζοντας· Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Ὁ Οἶκος.

Ἀπὸ γῆς, καθὼς πηγὴ τοῦ Παραδείσου, Κεφαλὴ θεοφιλῆς ἢ τοῦ Προδρόμου, ρεῖθρα βλύζει χάριτος, καὶ θαυμάτων τὰ νάματα νέμει πᾶσι τοῖς χρήζουσι. Προσέλθωμεν οὖν πάντες, καὶ ἀντλήσωμεν προθύμως ἐκ ταύτης τῶν ἱαμάτων τοὺς θεῖους κρουνούς· ἀρδεύει γὰρ ψυχὰς ἐν δωρεαῖς ἀενάοις, καὶ κατακλύζει σωμάτων πόνους, καὶ πᾶσαν νόσον εὐθέτως αἶρει. Ταύτην οὖν πόθῳ μέλψωμεν, καὶ πίστει ἀσπασώμεθα, σεμνῶς

περιπτυσσόμενοι, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμμασι στέψωμεν ταύτην Πιστοί. Προκαθάρωμεν ἡμῶν κηλίδας νοητάς, καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς κοσμήσωμεν ψυχάς, καὶ βοήσωμεν στερόρως, Χριστοῦ σοφὲ Βαπτιστά, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς τρίτης Εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κελεστίνος, σιδήρῳ τὰς πτέρνας τρυπηθεὶς, τελειοῦται.

Ὁ Ὅσιος Ὀλβιανὸς ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ωιδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραῶ καὶ λαὸν διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς ὄρος ἀγίασματος, βοῶντας· Ἄισωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὥδην ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ.

Ωιδὴ γ'.

Ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου, ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου, εὐφράνθη ἐν σωτηρίῳ σου.

Ωιδὴ δ'.

Ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς ὀφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν παρουσίαν σου· διὸ καὶ ἀνέκραζεν· Ἀπὸ Θαιμὰν ἤξει

ὁ Θεός· Δόξα τῇ δόξῃ σου Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

Ὡιδὴ ε'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν.

Ὡιδὴ ς'.

Ὡς ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, ἀλλ' ὥσπερ
τὸν Ἰωνᾶν ἐκ τοῦ κήτους, ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωὴν μου, εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ὡιδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμιнос, πυρὶ
φλογιζομένη, ἐδροσίζετο Πνεύματος, Θεοῦ
ἐπιστασία, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον· Εὐλογητὸς
ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων.

Ὡιδὴ η'.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοί, τὸν ἐπὶ θρόνου
δόξης ἐποχοῦμενον, καὶ ὡς Θεὸν ἀπαύστως
δοξαζόμενον, εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε, καὶ
ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡιδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος πλ. δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτῇρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν
τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ
Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το
ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς
φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων,
καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοῦς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὡιδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀλλότριον τῶν μητέρων ἢ παρθενία, καὶ ξένον ταῖς παρθένοις ἢ παιδοποιΐα, ἐπὶ σοὶ Θεοτόκε ἀμφοτέρω ὠκοномήθη. Διό σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, ἀπαύστως μακαρίζομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἐν τῇ εὐρέσει Πρόδρομε, τῆς τιμίας σου Κάρας, βασιλεὺς ὁ φιλόχριστος, πλέον γάννυται ἥπερ, τῇ ἑαυτοῦ πορφυρίδι, ὃν ἀμείβου ταῖς νίκαις, ἐξ ὕψους δυναμούμενον, καὶ ἡμᾶς φρούρει σκέπε, σοῦ ταῖς εὐχαῖς, Βαπτιστὰ πανεύφημε Ἰωάννη, φαιδρῶς πανηγυρίζοντας, καὶ τιμῶντάς σε πόθῳ.

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἐξαποστειλάριον. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος γ'. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὁ τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενῶτων δωρεῶν, δός μοι ἀρύσασθαι ὕδωρ, εἰς ἄφεςιν ἁμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ, εὐσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον.

Οἱ Αἱνοί. Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεῖνὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιάσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χειρσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δηῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον· δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχηρὰ τοῦ Προδρόμου.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλήθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλή, καὶ φωτοφόρος
καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα
πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας
αἷσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι,
τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος,
τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα,
καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι
κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος,
τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα
χάριτος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλή, καὶ φωτοφόρος
καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα
πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας
αἷσχος διακόψασα· πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι,
τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα, ἡ τοῦ Σωτῆρος,
τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα,
καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι
κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσαντος,
τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα
χάριτος, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Σκεύει τοῦ Βαπτιστοῦ ἀργυρῷ
ἐγκεκρυμμένη Κεφαλή πεφανέρωται,
λαγόνων ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς
γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα
ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι,
κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερῶα, νῦν

στεγαζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος,
τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. Ταύτην οὖν
μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν
τῇ ταύτης εὐρέσει, περιχαρῶς ἐορτάσωμεν,
Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ
κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

*Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.*

Κάρα ἢ τὸν ἄμνὸν τοῦ Θεοῦ,
ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ
πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδούς,
θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα, ἢ πρὶν
τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα·
καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος,
καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν,
ὥσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν
ἥλιος. Μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ
προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ
παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ
Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν
σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως,
ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν
φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου,
προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν
ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Τοῦ Πεντηκοσταρίου ---

Ἦχος δ'.

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει
τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ
μέσον τῆς ἐορτῆς τῆς δεσποτικῆς, γνησίως
φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι

γενώμεθα, καὶ τὴν Ἀνάληψιν ἐορτάσαι, καὶ
τῆς παρουσίας τυχεῖν τοῦ ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱέ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἄμνός τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱός τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον.

Τοῦ Μηναίου - - -

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα, ἐγκεκρυμμένον
τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλὴν
σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες
οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει,
ἄσμασι θεηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν,
τὸν σῶζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἱκεσίαις
σου.